

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลซับใหญ่
เรื่อง การบังคับใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลซับใหญ่ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ.๒๕๖๐

ด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลซับใหญ่ ได้จัดทำข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลซับใหญ่ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๐ โดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซับใหญ่ได้มีมติเห็นชอบให้ตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลซับใหญ่ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๐ เมื่อคราวประชุมสภาสมัยวิสามัญที่ ๒/๒๕๖๐ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ โดยนายอำเภอซับใหญ่ได้ลงนามอนุมัติให้ใช้ข้อบัญญัติการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ฉบับดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนตำบลซับใหญ่จึงประกาศใช้เป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลซับใหญ่ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๐ ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายสุระ ตั้งใจ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลซับใหญ่

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลซับใหญ่

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๐

องค์การบริหารส่วนตำบลซับใหญ่
อำเภอซับใหญ่ จังหวัดชัยภูมิ

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลซับใหญ่ ตามที่ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลซับใหญ่ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการกำหนดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลซับใหญ่ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซับใหญ่ และนายอำเภอซับใหญ่ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลซับใหญ่ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลซับใหญ่ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลซับใหญ่

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการดูแลรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ สุนัข แมว เป็ด ไก่ ห่าน โดยเด็ดขาด

๑.๑) สถานที่ราชการในการดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ เช่น ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

๑.๒) สถานที่ราชการหรือหน่วยราชการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เป็นต้น

๑.๓) บริเวณถนนสาธารณะทุกสาย

(๒) ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนดดังนี้

๒.๑) สำหรับการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า ๑๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างจากชุมชนในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

๒.๒) สำหรับการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๑๐๐ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

๒.๓) สำหรับการเลี้ยงสัตว์ มากกว่า ๕๐๐ - ๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

๒.๔) สำหรับการเลี้ยงสัตว์ มากกว่า ๑,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร

๒.๕) กำหนดให้เวลา ๐๘.๐๐ น. - ๑๖.๓๐ น. ห้ามปล่อยสัตว์หรือเลี้ยงสัตว์บนถนนสาธารณะและถนนในหมู่บ้าน

(๓) ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

๓.๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกสุขลักษณะ

๓.๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

๓.๓) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้โดยวิธีไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่เป็นที่ให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

๓.๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

๓.๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

๓.๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

๓.๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญต่อผู้อื่น

๓.๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นรวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลชั้นใหญ่

ข้อ ๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลชั้นใหญ่ แต่ถ้การกักสัตว์ไว้จากก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นใหญ่ ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลชั้นใหญ่ ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๙ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลชั้นใหญ่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

(ลงชื่อ)
(นายสุระ ตั้งใจ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชั้นใหญ่

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายมานพ จันทร์ปิยวงศ์)

นายอำเภอชั้นใหญ่

บัญชีอัตราค่าปรับ และค่าเลี้ยงดูสัตว์

สัตว์ใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกักไว้ในกรณีที่เจ้าของสัตว์รับคืนไป เจ้าของสัตว์จะต้องเสียค่าปรับและค่าเลี้ยงดูในอัตราดังต่อไปนี้

ลำดับที่	รายการ		จำนวนเงิน(บาท)
	อัตราค่าปรับ		
๑	ช้าง	เชือกละไม่เกิน	๑,๐๐๐
๒	ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ	ตัวละไม่เกิน	๕๐๐
๓	สุนัข แมว เป็ด ไก่ ห่าน และสัตว์อื่นๆ นอกเหนือจากนี้	ตัวละไม่เกิน	๑๐๐
	อัตราค่าเลี้ยงดู		
๑	ช้าง	เชือกละไม่เกิน	๕๐๐ บาท/วัน
๒	ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ	ตัวละไม่เกิน	๓๐๐ บาท/วัน
๓	สุนัข แมว เป็ด ไก่ ห่าน และสัตว์อื่นๆ นอกเหนือจากนี้	ตัวละไม่เกิน	๒๐ บาท/วัน